

[Grethe Fenger Møller]

udviklingen på arbejdsmarkedet og størrelsen af dagpengesatserne. Det lyder jo meget smukt, men hvilken virkning får det i praksis?

Hvis vi prøver at se lidt på, hvordan dette forslag vil komme til at virke, hvis det bliver gennemført – og det er der noget der tyder på, for arbejdsministeren har jo på forhånd sikret sig et vist flertal for dette forslag, hvor beklageligt det end er – så vil det inden for det næste halve år, hvis vi prøver på at fremskrive udviklingen og regner med, at der på den ene eller den anden måde kommer 3 dyrtidsportioner til udbetaling, betyde en stigning i dagpengesatserne på 12–13 pct.

Er det nu kloget af regeringen at komme med et sådant forslag? Vi står i en situation, hvor arbejdsmarkedets parter skal til at indlede forhandlinger. Regeringen har selv sagt, at denne gang må arbejdsmarkedets parter selv prøve på at klare situationen, og både regering og folketing og arbejdsmarkedets parter ved, at det er en vanskelig situation. Regeringen ved også godt fra sine egne økonomiske redegørelser, fra OECD-rapporter, at det er nødvendigt med tilbageholdenhed i lønudviklingen på det danske arbejdsmarked, hvis det danske erhvervsliv igen skal blive konkurrencedygtigt med udlandets. Og så kommer regeringen med et forslag, som indebærer en stigning i dagpengesatserne på 12–13 pct., lige før parterne skal til forhandlingsbordet. Det virker som en hund i et spil keglar.

Der er ingen tvivl om, at gennemførelsen af dette forslag vil få afsmittende virkning på lønudviklingen, og det er ganske uansvarligt, at man kommer med et forslag af denne art på dette tidspunkt. Tror regeringen virkelig, at den er i stand til at gennemføre noget, der bare ligner en indkomstpolitik, når den samtidig sætter dagpengesatserne op på denne måde?

Det er klart, at vi skal have et ordentligt dagpengesystem i Danmark, men det er også klart, at hvis man ikke gennemførte denne regulering, så ville det ikke betyde, som hr. Kaj Poulsen var inde på, at de personer, der er arbejdsløse i det danske samfund, ville gå for lud og koldt vand. Vi har i dag en udmærket understøttelseslovgivning, og det var et spørgsmål, om ikke regeringen burde have lyttet til de forslag, det konservative folkeparti har stillet på dette område, om, at man

måske snarere skulle overveje at sætte understøttelsen ned til 80 pct. efter en periode. Man skal i hvert fald ikke indsnævre forskellen mellem lønudvikling og dagpengesatser, når alle mulige rapporter har vist, at der er en nøje sammenhæng mellem dagpengenes størrelse og lønudviklingen; og hvis ikke det kan betale sig at gå på arbejde, så er der mange mennesker, der ikke vil gøre det. Jeg må udtrykke min store beklagelse og forundring over, at regeringen kan fremsætte denne del af dette forslag.

Vi vil deltage i udvalgsarbejdet, men med blandede følelser, for der er som sagt elementer i dette forslag, vi kan støtte, men vi kan ikke medvirke til en forhøjelse af dagpengesatserne på 10–12 pct. Det er i hvert fald noget, vi må have kulegravet meget nøje under udvalgsarbejdet.

Lawaetz (FP):

Dette lovforslag er så stor en mundfuld, at jeg må tilslutte mig fru Grethe Fenger Møllers kritik af, at vi får det kun to dage før førstebehandlingen. Der er masser af indflydelse på samfundets fremtid heri.

Vi skal jo bruge førstebehandlingen til at give udtryk for vores politiske synspunkter, og de falder – det kan man vel ikke undre sig så meget over – ikke ganske sammen med socialdemokratiets.

Jeg vil godt sige indledningsvis – fru Grethe Fenger Møller var inde på det – at her har arbejdsministeren villet udvide sit verdensmesterskab i at blande en hel masse sammen i det samme lovforslag. Det er åbentbart en taktik, at man kalder det en helhed. Vi har tidligere haft nøjagtig det samme. Der er ting i lovforslaget, vi synes godt om, og der er ting, vi synes forbistret dårligt om, og det betyder, at vi ikke kan stemme for lovforslaget. Det falder ikke i tråd med, at socialdemokratiet gang på gang siger, at man gerne vil have bred opbakning. Der ligger nok noget bevidst, rent taktisk, i den fremgangsmåde, at visse ting i lovforslaget, som arbejdsministerens vælgere ikke er totalt enige med ham i, glider nemmere ned, hvis de ledsages af lidt sukkergodt. Det er en politisk forholdsvis snedig måde at lave lovforslag på.

Det andet punkt rent politisk er, at det er ret så uinteressant at stemme om et sådant